



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 6. De Mysterio Epiphaniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

DIES VI.

De Mystero Epiphaniæ.

I.

JESUS Christus, vix dum natus, de tuâ salute cogitat, dum in persona Magorum ad fidem te vocat. Quanta Bonitas! novam in cælo stellam procreat, adventum suum nuntiaturus. Quanta potentia! Magi, ut primum stellam conspiciunt, viæ se accingunt, JESUM quæsituri. Quanta fidelitas! Quanta promptitudo! Tanto jam tempore gratia me impellit; & ego necdum ei morem gessi. Quanta infidelitas; quanta socordia! Præterea necesse eis est, regnum deserere, longum & difficile iter fulcipere, etsi viæ terminum ignorent, multum se fatigare, multa pericula subire. Quanta obstacula! Sed agitur de JESU quærendo. Hoc ipsis sufficiens est incitamentum ad omnes perfringendos obices: felicissimos se reputant, modò reperire eum queant. Quanta animi magnitudo! Heu me! tanto jam tempore JESUS me vocat: nec id me lateret, eum DEUM meum esse, agnosco; nec tamen eum quæro; imò fortasse fugio. Vel si eum quæro, minimam etiam difficultatem horreo! quæ ignavia!

II Quæ-

Januarius. II. Quanta fuit Magorum fides? stabulum, præsepe, stramen, hæc omnia ipsos non terrent, sed potiùs Palatij ipsius & regii solii sunt loco. Infantis hujus humilitate, paupertate, miseria non offenduntur. Fides eorum, cum viva sit, intra momentum eis ostendit, humilitatis gloriam, paupertatis divitias, hujus in speciem miseriæ felicitatem, fiuntque simul Christiani, & perfecti Christiani. Et ego, qui tanto jam tempore Christi signa sequor; etiam nū tam imperfectus & ignavus sum, ut servatoris mei humilitate, & paupertate quotidie offender. Illi sub hac vilitate agnoscunt DEI sublimitatem & Majestatem; sub hac imbecillitate, interminatam potentiam, & simul ac illum agnoscunt, illum amant, illum adorant: Ego non minus eam agnosco, quàm ipsi. Fides id me docet, hæc me convincit. Verùm tantum abest, ut humilem istum statum, in quem amore mei se demisit, adorem, ut potiùs contemnam, & mea vivendi ratione damnem.

III. Magorum fides nec sterilis, nec avara; sed fæcunda & liberalis fuit. Hæc ipsos ad agendum impulit; hæc ipsos ad dandum animavit. Hi Christo aurum thus, & myrrham obtulere veluti signa na-

tura-

turalia sacrificij illius, quod ei è Bonis, ex ^{Januarius.} honoribus, & delicijs suis immolabant; ut se addictos profiterentur statui paupertatis, demissionis, & mortificationis, in quem illum amore ipsorum redactum esse cernebant: tum ut pignora visibilia Donationis non visibilis, qua sua ei corda devovebant; amantibus enim nihil difficile est: Ubi quis cor suum donavit, nihil ampliùs habet, quod suum sit. Hi, ut primùm Christum viderunt, eum cognoverunt; ut primùm eum cognovère, eum amârunt, & simul, ac eum amârunt, ei se penitus consecrârunt.

Tantum jam temporis effluxit, quo Christum cognoscis; tantum temporis effluxit, quo is cor tuum exigit; an id ei dedisti? Ipse se totum tibi donat; an nimium à te exigit, dum à te petit, ut totum te sibi dedices? An ergo aut perdendum, aut saltem perdendi periculo aliquid exponis, cùm totum te ei largiris? Cur ergo tantopere cunctaris?

Iunge te his Magis ut cum eis Christo debitum obsequium præstes. Imitare eorundem liberalitatem. Offer ei totum id, quod possides. At, si te ipsum ei non dederis, contentus non erit.

Adorabunt eum omnes Reges terræ, omnes gentes servient ei. *Psalm. 71 v. 11.*

Indevotus est vacuus adorator. *Chrysol.*

B

DIBS